

ГЛАВНА ПРОКУРАТУРА

НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

№ 21-927

София, 15.12. 1992г.

КО-ОП. СЪД

Бр. № 215/к.о.30/92г.

Дата 15.12.1992г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД

НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Скоп. Ар. Сарафов
мд 28-12-92
Б.К. 8-26
СТАНОВИЩЕ

на Главния прокурор на Република България

по конституционно дело № 30/92 г.

ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Главна прокуратура на Република България НЕ ПОДДЪРЖА становището, отразено в предложението по чл.150, ал.1 от Конституцията на Република България от 4.12.1992 г. по следните съображения:

В Конституцията са предвидени две възможности за прекратяване пълномощията на Народното събрание:

- след изтичане на четиригодишния мандат по чл.64, ал.1 от Конституцията

- при изчерпване на възможността за образуване на правителство от парламентарните групи /чл.99, ал.5 от Конституцията/.

В първия случай не е необходим никакъв акт за прекратяване на пълномощията на Народното събрание, достатъчно е изтичането на мандата му, докато във втория случай това може да стане само с указ на Президента, след като той е назначил служебно правителство.

В чл.64, ал.2 е предвидено по изключение и в конкретно определени случаи /война, военно положение, военно или друго извънредно положение/ възможността за продължаване пълномощията на Народното събрание, макар и при изтекъл мандат, до отпадане на предвидените обстоятелства.

По аналогия трябва да се приеме, че в случаите когато пълномощията на Народното събрание са прекратени поради разпускането му /чл.99, ал.5/, при възникване на обстоятелствата по чл.64, ал.2, срокът на пълномощията на Народното събрание се продължава.

При тази хипотеза Народното събрание може да бъде свикано на заседание от всеки един от органите посочени в чл.78 от Конституцията, защото настъпването на предвидените обстоятелства по чл.64, ал.2 водят до възстановяване и продължаване на пълномощията на НС, което непосредствено произтича от разпоредбите на Конституцията. В този случай Конституцията не предвижда ограничения в пълномощията на НС.

При така изразеното становище могат да се направят следните изводи:

1. Прекратяването на пълномощията на НС /чл.64, ал.1 и чл.99, ал.5 от Конституцията/ водят и до прекратяване пълномощията на Народните представители. Те губят това си качество и нямат депутатски правомощия и имунитет.

2. Липсва друга възможност за свикване на Народното събрание, освен при условията, предвидени в чл.64, ал.2 от Конституцията. Тогава пълномощията на народните представители се възстановяват изцяло.

ГЛАВЕН ПРОКУРОР:

/Ив. Татарчев/

